

Politisk HORIZONT

27. årgang | nr. 2 | 2022

HAN LAVER SJOV MED POLITIKERE

MEN ULF PILGAARD TAGER FAKTISK POLITIK DYBT ALVORLIGT

INTERVIEW SIDE 6-11

Politisk HORIZONT

Ansvarshavende redaktør: Søren Vandsø

Redaktør: Anders Egedal

I redaktionen: Filip Lauritzen, Jens Holmberg,
Mads Piil Clausen, Albert Konrad Aabo Jensen,
Jeppe Frank Christensen, Frederik Holmberg, Steffen Terp,
Klara Høyer Bentsen, Karl Emil Petersen og
Christian Pille Mørgensen

Fotograf: Rasmus Barsøe og Jakob Melgaard

Layout: Degn Grafisk

Tryk: Degn Grafisk

ISSN
1395-9778

EUROPA
nævnet

Politisk Horisont
Det Konservative Folkeparti
Christiansborg, 1240 København K
ph@konservative.dk



Det Konservative
Folkeparti

For dig og for Danmark

06



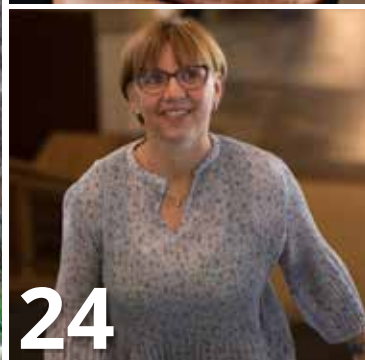
16



22



24



INDHOLD

03 Siden sidst

04 Vi skal ikke være bange for satiren - vi skal omfavne den

06 Han laver sjov med politikere - men tager faktisk politik dybt alvorligt

12 Debat: Skal gymnasieelever fordeles ud fra forældrenes indkomst?

16 Gravgaard: Landsholdet skaber en unik sammenhængskraft

22 Med egne øjne så Jarlov og Knuth den russiske ondskab

24 Nu huserer Mette Frederiksens dobbeltgænger igen på Borgen

Siden sidst



På invitation af Birgitte Bergman og Mette Abildgaard lagde den ukrainske ambassadør, **Mykhailo Vydoinyk**, turen forbi Christiansborg. Her talte han for Nordsjællands debatkreds, som er for konservative medlemmer. Ambassadøren fortalte om sin personlige såvel som professionelle oplevelse af krigen til de mange fremmødte.



Taknemligheden var til at mærke hos **Søren Pape**, da formanden i slutningen af marts besøgte nogle af de danske soldater, der er udsendt til Baltikum, sammen med fire andre partiledere. Her takkede formanden de danske soldater for at trække i trøjen for Danmarks sikkerhed. Og for ultimativt at være klar til at gå i krig for Europas frihed.



Det var en succes, da den konservative folketingskandidat og katastrofeforsker Rasmus Dahlberg var i studiet hos værterne Esben Bjerre Hansen og Peter Falktoft for at medvirke i den populære podcast **'Her Går Det Godt.'** I episoden delte Rasmus Dahlberg sin viden om håndtering af katastrofer, 2. verdenskrig, radioaktivitet og krigen i Ukraine.



At føre valgkamp er en disciplin, som de konservative folketingskandidater gerne vil mestre. Derfor var der også stort fremmøde i såvel Ringsted som Nyborg, da partiet holdt **kandidattræning** over to weekender. Kandidaterne blev bl.a. trænet i at debattere og give interview, og blandt underviserne var ansatte fra partiets hovedkontor.



Eksperterne Anne Glad og Flemming Møldrup blev udfordret, da de i DR1's populære livsstilsprogram **'Kender du typen?'** skulle regne ud, hvem der får myrekryb af at shoppe og altid har en kuffert pakket klar til afrejse. De formåede dog begge at gætte, at boligen på Christianshavn tilhører europaparlamentariker Pernille Weiss.



Konservativ Ungdom holdt i marts landsråd på Engestofte Gods ved Maribo på Lolland. Her vedtog KU sit politiske program og valgte **ny landsledelse** med Christian Holst Vigilius i spidsen som ny landsformand. KU'erne trak som altid i deres stiveste puds om aftenen, hvor der blev spist, danset og diskuteret lystigt hen over bordene.

VI SKAL IKKE VÆRE BANGE FOR SATIREN - vi skal omfavne den

Hvis der er noget, jeg elsker, så er det at skraldgrine. Når det giver ømme mave-muskler, og tårerne ikke kan holdes tilbage af bare latter. Den reaktion har Ulf Pilgaard fremelsket hos mig og mange andre danskere i årenes løb, og ham kan du læse om i denne udgave af Politisk Horisont. Her fortæller Pilgaard bl.a. om sit syn på politisk satire.

For mig er Ulf Pilgaard en del af folkesjælen i Danmark. Med sin medvirken i revy og teater, radio og tv-satire, film og serier har den afholdte skuespiller og komiker vundet danskernes hjerter. Men Pilgaard har også sat folkesjælen under lup. Ikke bare har han underholdt om danskheden – han har undersøgt den og lært os om den gennem humor.

Med sine afvæbnende parodier har Pilgaard lært os, at vi ikke altid skal tage os selv for højtideligt. At der faktisk er ting ved os selv, som vi kan grine af. At politikere og magthavere ikke skal sættes op på en piedestal, men gerne må være en del af morskaben. Uden at det bliver ondskabsfuldt. Den balance rammer Pilgaard i mine øjne godt.

På mit kontor hænger der fire satiretegninger. Karikaturer, der hver især laver sjov med noget, som har med min politik at gøre. At kigge på tegningerne er for mig en påmindelse om, at man en gang imellem skal huske at trække på smilebåndet og skuldrene. At ingen er perfekte, og at lidt selvironi hjælper med at holde benene på jorden.

Men der er også nogle, der tager satiren alvorligt. For alvorligt. Som reagerer med vrede og ligefrem vold, når emnet bliver omtåleligt for dem. Til dem vil jeg sige, at man ikke skal være bange for satiren. Nej, vi skal omfavne den. Satiren har sin plads i danskheden og demokratiet. Satiren er ytringsfriheden i sin essens. Vi kan ikke være den foruden.

Satiren kan fungere som en kritik af magten. Som et opgør med politisk selvtilfredshed i samfundet. Satiren kan vise os nye vinkler og hjælpe os med at tænke kritisk over tidsånden. Den kan afsløre ting om rigets tilstand og de politiske beslutninger. Måske endda, at noget bør laves om. At der er forhold i vores samfund, vi ikke skal acceptere.

Det er en vigtig funktion. Men satiren kan også nøjes med at underholde. Nogle ting er simpelthen også bare sjove uden at være kritisable. Det synes jeg, at Ulf Pilgaards parodi af vores dronning er et pragteksempel på. Her tager den gode Pilgaard udgangspunkt i majestæten og gør sin figur til noget, man selv begynder at holde af.

Heldigvis forstår de fleste at tage det som Hendes Majestæt, der besøgte Ulf Pilgaard på scenen i komikerens sidste cirkusrevy. De fleste forstår, at humor og satire er vigtige bestanddele i et frit samfund. At ikke alt i denne verden skal ses som en personlig ærekrænkelse. Men at der skal være plads til at have det lidt sjovt en gang imellem.

Hvert år glæder jeg mig til Cirkusrevyen. Og jeg glæder mig til at se, hvad og hvem der bliver taget under kærlig behandling. Jeg kommer til at se med. Jeg kommer til at le med. Og det er sådan, at det skal være.





HAN HAR GJORT TYKT GRIN MED GEDESKÆG OG RISENGRØDSRASERI

*- men tager faktisk politik
dybt alvorligt*

I årtier har Ulf Pilgaard parodieret landets mest magtfulde politikere for et skraldgrinende publikum ude i de danske stuer. Men hvilke holdninger gemmer der sig egentlig bag masken hos komikeren selv? Politisk Horisont har sat Ulf Pilgaard stævne til en snak om politik, satire og at blive overrasket på scenen af selveste dronningen.

Om det gælder Mogens Lykketofts gesdeskæg, Poul Nyrups vrøvleri, Bertel Haarders vrede over forsinket risengrød eller Anders Foghs hulemands-look. Så har Ulf Pilgaard gennem årtier fået danskerne til at græde af grin, når han har drevet gæk med landets mest prominente politikere.

Men hvad mener manden bag de mange parodier egentlig personligt? Om samfundet, tidsånden og satiren? Om at skulle lave en Pape-parodi, formandens politiske formåen og at blive overrasket på scenen af selveste majestæten?

Medlemsbladet møder en af Danmarks allerstørste skikkelser inden for skuespil og satire på Café Bomhuset i Charlottenlund over en fiskefilet med hjemmerørt remoulade og dansk vand med citrus.

Gæsterne løfter synkront blikket, da Ulf Pilgaard træder ind ad døren til restauranten. For det er bestemt ikke hvem som helst, der har meldt sin ankomst.

Ulf Pilgaard blev en vaskeægte A-kendis i 1968, da han med sit folkelige væsen charmerede sig ind i danskernes hjerter som den høje, højrøstede og hylende morsomme komiker, der medvirkede i den første satiriske revy på fjernsyn.

Vel at mærke lige omkring fjernsynets gennembrud i Danmark. Og hvis man har

set DR's ikoniske serie Krøniken, er man da heller ikke i tvivl om, hvad et gennembrud på statsradiofoniens daværende eneste kanal betød for karrieren.

"I løbet af 1968 vidste hele Danmark, hvem jeg var. Det sagde bare kapow! Det var meget specielt. Siden da har jeg ikke kunnet købe en liter mælk i et supermarked, uden folk har genkendt mig," siger Ulf Pilgaard og tager en bid af den smørstegte fiskefilet.

Revolutionerende komik

Da den første revy løb over scenen, var den meget politisk orienteret. Noget, som man på daværende tidspunkt ikke havde set før i Danmark, hvor den politiske satire havde begrænset sig til karikaturtegninger, husker Pilgaard.

Men nu var der altså politisk revy for fuld skrald på ugentlig basis, og danskerne elskede det. Siden da har Ulf Pilgaard lavet et hav af politiske sketches.

Skuespillere læser typisk et manuskript, lærer det udenad, og så spiller de rollen. Men i politik er der også meget snak om spindoktorer, og at politikerne skal lære budskaberne helt ind til knoglerne, inden de med svedende pande skal stå ansigt til ansigt med Danmarks glubske journaliststand.

Så kan Ulf Pilgaard egentlig se nogle ligheder mellem politikere og skuespillere

– eller er politikere bare dårlige skuespillere? I hvert fald er det virkelig morsomt, at man kan drille de etablerede politikere, når skuespillet ikke helt rækker, mener han.

Her tænker han især tilbage på sit gamle 'offer' Poul Nyrup. Pilgaard kunne virkelig tage fat i det socialdemokratiske koryfæes store akilleshæl med vrøvl, bortforklaringer og en alt for lille cykelhjul.

"Det var jo guf med ham, for han havde virkelig ild i mund. Han vrøvlkede jo faktisk nogle gange, og det var, fordi han faktisk ikke selv var klar over, hvad det var, han stod og sagde. Det kunne jo godt være, fordi der var en anden, der havde sagt, hvad han skulle sige – og at han ikke var en god skuespiller," siger Pilgaard.

Ulf Pilgaard griner og imiterer sin berømte sketch med den tidligere statsminister, mens han parodierer Nyrups stemme:

"Der er to ting i vejen med arbejdsbevægelsen. Der er intet arbejde, og der er ingen bevægelse."

Schlüter-parodien tog Matador-stjernen Kurt Ravn sig dog af. Det var første gang, at man gjorde grin med politikere offentligt på den måde. Med deres stemmer, fysik og facon. Dengang var det revolutionerende inden for politisk komik i Danmark.



Og Ulf Pilgaard behøvede ikke at se langt efter inspiration. For der var nok finurlige politikere at tage fat på. Især politikere med et stærkt fysisk kendetegn. Karakteristika som store ører, en sjov næse eller ekstrem skægvekst, som lå lige til højrebenet, da Pilgaard skulle parodierte tidligere statsminister Anders Fogh.

”Han stak jo virkelig snotten frem, så det var hyldende morsomt at gøre grin med ham. At han var hulemand, havde noget af et piano i munden og meget stærk skægvekst. Manden måtte jo formentlig barbære sig flere gange om dagen,” skraldgriner Ulf Pilgaard, så grinet lige må skylles ned med lidt mousserende citrusvand.

Så var der selvfølgelig også hele risengrød-gate med en noget ophidset Bertel Haarder, der lod følelserne løbe løbsk foran en journalist i DR-byen. Et klip, som mange danskere formentlig har set et par gange på YouTube. Det var nærmest for godt til at være sandt, husker Ulf Pilgaard med et smørret smil over smørrebrødet.

Skræmte livet af folk

Men sjovt nok har Ulf Pilgaard aldrig oplevet, at politikerne er blevet sure på ham, når han ellers har gjort dem til grin foran et skraldgrinende publikum. For det er faktisk enorm god branding for politikere at blive gjort grin med af selveste Ulf Pilgaard.

”Jeg har jo aldrig rigtig parodieret nogen ondskabsfuldt. I øvrigt har Bertel Haarder selv sagt, at han nærmest betragtede det som en hyldest at blive parodieret,” siger Ulf Pilgaard.

Nu da det er Politisk Horisont, der har sat Ulf Pilgaard stævne, er det selvfølgelig

også interessant at høre, hvordan han ville gribe en parodi på den konservative partiformand, Søren Pape, an.

For det første ville Ulf Pilgaard virkelig bruge tid på at betragte ham, for der ville være nogle vendinger og karaktertræk, der skulle nærstuderes.

”Men jeg ville nok overlade det til en anden, der ligner ham lidt mere, end jeg gør. Jeg har lidt for meget hår,” griner satirikeren, inden han udtrykker stor respekt for den konservative formand.

”Altså, det er jo en brilliant karriere, han har fået. Han har tidligere stået lidt i skyggen af Lars Løkke, men Pape har virkelig forstået – stille og roligt og uden de store armbevægelser – at bevæge sig opad. Det er meget imponerende, må jeg sige,” lyder det fra Ulf Pilgaard, inden han rejser sig fra den nu færdige fiskefilet.

Det er dog langt fra alt, Ulf Pilgaard har spillet, der har haft et komisk skær. Han har også spillet mere seriøse politiske roller som i filmen Kongekabale, hvor han spiller eks-justitsminister. Og i tv-serien Borgen, hvor han spiller en magtfuld erhvervsleder, der nok mest ville minde om Mærsk Mc-Kinney Møller.

Men han har også spillet skurken Peter Wörmer i Nattevagten fra 1994. Mange husker måske scenen, hvor Pilgaard fløjter en børnemelodi til Sofie Gråbøl, efter hun har fundet ud af, at han faktisk er morderen.

Så hvordan i alverden går Ulf Pilgaard fra at være hylende morsom til at være en isnende ond, nekrofil politikommissær? Svaret er faktisk ret simpelt for den erfarne entertainer.

”Enten er du en god skuespiller, eller

også er du en dårlig. Der er ikke noget imellem. Hvis du kan begge dele, så er du dæleme en god skuespiller. Det var der nogle politikere, der godt kunne lære noget af,” siger Ulf Pilgaard med et smil.

Kedelig tendens i politik

Ulf Pilgaard har selv kendt en række fremtrædende danske politikere privat, men han har aldrig selv været medlem af et politisk parti, for han har altid villet ’have ryggen fri.’ Han vil have sin egen personlige frihed og lov til at sige, hvad han vil, uden at skulle føle sig loyal over for et bestemt parti.

Han har heller aldrig overvejet en politisk karriere, selvom han vel at mærke er en yderst karismatisk person og formentlig ville skinne igennem på skærmen fra Christiansborg.

”Jeg tror, at der ville være for mange gange, hvor jeg ville gå på kompromis med mig selv. Simpelthen. For der er jo nogle ting, du trods alt er nødt til at fastholde, selvom det så alligevel er imod dine egne overbevisninger. Jeg føler mig bedre tilpas, når jeg kan stå på en platform og trods alt smile af det hele,” siger Ulf Pilgaard.

Ifølge Ulf Pilgaard hersker der en kedelig tendens i dansk politik. At det at være kendt er en kvalitet i sig selv. Det er et farligt princip, og det er med til at gøre politik overfladisk, mener han. Politikerne bliver yngre og yngre, og erhvervs erfaringen er ifølge ham ikke-eksisterende hos flere.

”Det er så ansvarsfuldt et job at være politiker. Men mange af dem har jo nærmest ikke været ude i virkeligheden. Det er fuldstændig grotesk,” siger han og henviser

til, at statsministeren og finansministeren tilsammen har færre års erhvervs erfaring, end der kan tælles på én hånd.

Derudover er politik blevet til showbusiness med politiske kommentatorer, som har stjernestatus, og velvillige politikere, der hellere end gerne vil spille med på legen, mener Pilgaard.

”Tag Mogensen og Kristiansen, Besserwisserne og så videre. De har jo rockstjernestatus, altså. Den politiske analyse herhjemme er jo ren underholdning, og det er der en fare i. Det mister seriøsitet. Sådan var det ikke i min tid,” siger Ulf Pilgaard, mens han tager et hvil på den lune bænk under det store fyrretræ i Charlottenlunds grønne omgivelser.

Men det betyder bestemt ikke, at den 81-årige revystjerne ikke har politiske holdninger. Og det er da også blevet til et kryds ved liste C, når der har været kommunalvalg i Gentofte, hvor Ulf Pilgaard er bosat.

”Jeg har haft en opdragelse, som i høj grad har været borgerlig. Jeg er opvokset i et præstehjem med et kristent livssyn og borgerlige værdier. Det har jeg jo heller aldrig nogensinde lagt skjul på,” siger Pilgaard.

Borgerlige dyder og rammer skinner også igennem, når snakken falder på ungdommen. Ulf Pilgaard mener, at der er en historieløshed blandt nogle unge mennesker. Han er selv født under Anden Verdenskrig, og det glemmer man aldrig nogensinde, fastslår han.

Men nu om dage starter mange unge menneskers livsopfattelse med deres egen fødsel, som om der ikke har været noget før dem, mener Ulf Pilgaard. De unge youtube-re og influencere er med til at iscenesætte ungdommen på en måde, som ifølge Ulf Pilgaard er forfærdelig.

Han mener, at der skal være nogle stærkere rammer for børn og unge. De skal have lov til at være børn, og det får de ifølge Ulf Pilgaard ikke lov til i dag.

”Og så undrer folk sig over, hvorfor så mange unge har problemer. Det er fuldstændig evident tydeligt hvorfor. Mange af dem er opdraget til – bl.a. med grandprix for børn – at være små stjerner. Det er jo helt åndsvagt. Børn skal have plads til at lege og være dem selv,” siger Ulf Pilgaard.

Overrasket af dronningen

Interviewet lakker mod enden, men det kan ikke slutte, før Pilgaard har fortalt om en sidste oplevelse. Det er formentlig første gang i verdenshistorien, at en skuespiller har stået på scenen, mens landets dronning ud af det blå er kommet op på scenen.

Ikke desto mindre var det lige præcis dét, der skete for Ulf Pilgaard, da han stod i sin gulblomstrede kjole, sølvgrå paryk og perlesmykker til sin sidste optræden i Cirkusrevyen.

Her dukkede selveste Hendes Majestæt Dronning Margrethe op, mens Ulf Pilgaard

var i gang med sin ikoniske parodi af majestæten. Til stor overraskelse for både publikum og hovedpersonen selv. Ingen anede noget om det, påpeger komikeren.

Men det er faktisk ikke helt rigtigt. Det var nemlig hofmarskallatet, der havde foreslået gestussen fra dronningen, og majestædens svar var ikke til at tage fejl af. Det var en glimrende idé – men der var én betingelse. At kortene blev holdt helt tæt til kroppen.

Dronningens folk havde dog brug for en allieret på teateret. Den eneste, der derfor kendte til dronningens hemmelige hyldestbesøg, var skuespillerkollegaen Niels Olsen.

”Lige inden jeg skulle på scenen og lave dronningen, siger han til mig, at tæppet ikke går ned, efter jeg har sagt ’Gud bevare Danmark.’ Han sagde, at der kommer nogen ind på scenen,” husker Pilgaard.

Selv troede han, at det bare var en blomst. Derfor var Pilgaards reaktion på dronningens surrealistiske visit ret så autentisk. Den eneste advarsel var et brøl fra de 1300 mennesker, der med ét rejste sig fra deres halvsvedige sæder.

Et enestående øjeblik, der blev afslutningen på mange års spektakulære optrædener som Hendes Majestæt. En legendarisk og opsigtsvækkende begivenhed, der for evigt vil være indskrevet i de danske historieboer. Ligesom satirikeren Ulf Pilgaard selv.





DEBAT:

SKAL GYMNASIEELEVER FORDELES UD FRA FORÆLDRENES INDKOMST?

Fremover vil elever i bestemte zoner blive fordelt til gymnasier på baggrund af, hvad deres forældre tjener. Men hvad er vigtigst: Sammensætningen af elever eller de unges frie valg?

Unge frie valg af gymnasium skal bestå

Af Mai Mercado, undervisningsordfører, K

Tænk sig, at vi nu igen skal diskutere retten til frit valg. Der findes åbenbart politikere – i det her tilfælde et flertal af dem – som mener, at det frie valg bare er noget, man kan hive ud af hænderne på borgerne.

Nu er turen kommet til gymnasieelever i de såkaldte fordelingszoner, som fremover må sætte lid til deres forældres indkomst og deres eget held i tombolaen, hvis ikke de gennem tre års skolegang skal tvinges til at gå på et gymnasium, som de ikke har lyst til at gå på.

Det er nemlig konsekvensen af den aftale, som regeringen har indgået med sine støttepartier og Dansk Folkeparti om fordeling af gymnasieelever. En meget usikker model, der efterlader mange unge i uvished.

Den eneste garanti, regeringen kan give, er, at tvangsgymnasiet ligger maksimalt en times transporttid fra

elevens bopæl. Hver vej vel at mærke. Det er en ringe trøst for de elever, der nu skal gå i skole langt væk fra deres venner og familie. Ja, nogen trøst er det faktisk slet ikke.

Jeg begriber det simpelthen ikke. Hvad er der galt med, at man som ung gerne vil følges til det lokale gymnasium med sine kammerater fra folkeskolen? Jeg kan da godt forstå, at mange helst vil gå på det gymnasium, der ligger et stenkast fra, hvor de er vokset op.

Alligevel insisterer regeringen på at gennemtrumfe sin tvangspolitik. Regeringen vægter tydeligvis arbitrære mål for lighed og elevsammensætning højere end det frie valg. Det er en fuldstændig misforstået prioritering, som ifølge eksperter vil medføre både mistrivsel, faldende motivation og større frafald på gymnasierne.

Og vi taler altså ikke om små tal her. Konsekvensberegningerne for tvangsfordelingen af eleverne er skræmmende læsning. I hele syv kommuner vil gruppen af unge, som ikke får førsteprioriteten opfyldt, blive mere end fordoblet, ifølge regeringens egne tal.

Og med hvilket formål? Regeringen vil løse integrationsproblemerne på få lokale gymnasier ved at tvinge unge – der kan bo i helt andre områder – ind på de problematiske gymnasier, så de kan missionere for danske værdier. Det er en fuldstændig urimelig misbrug af unge til at realisere det socialdemokratiske tvangssamfund.

Selvfølge skal integrationsproblemerne løses. Men vi kan simpelthen ikke tillade os at skubbe problemerne over på skuldrene af de unge. De skal ikke betale

prisen for, at der er forældre, som nægter at integrere sig selv eller deres børn i samfundet.

Hvis enkelte gymnasier har så store problemer med integration, at de er blevet hjemsted for social kontrol, mistrivsel og manglende læring, så bør vi skærpe tilsynet med gymnasierne og give dem bedre mulighed for at smide elever, der ikke opfører sig ordentligt, ud.

I sidste ende kan vi også lukke enkelte problemfyldte gymnasier, hvis et tilsyn vurderer, at undervisningsmiljøet er ufor-svarligt. Og så kan vi øge optaget på gode gymnasier, så flere kan gå der. Men at tvinge velfungerende elever – mod deres vilje – ind på bestemte gymnasier er på ingen måde løsningen.

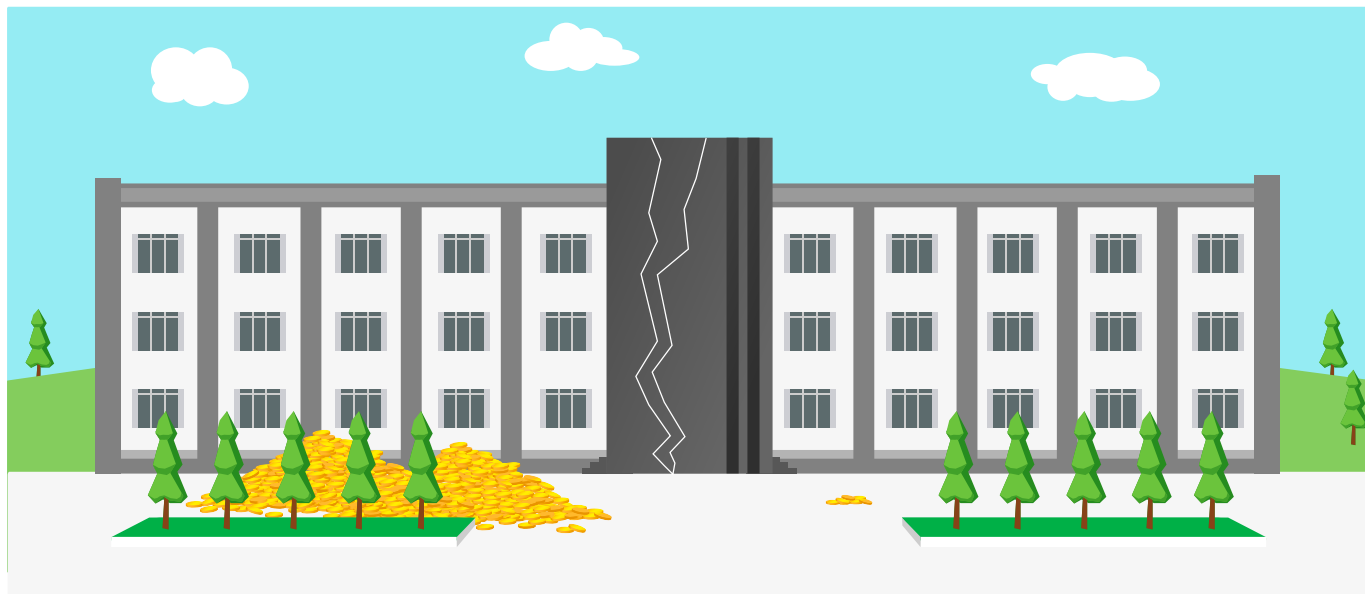
Regeringen reducerer de unge til tal i et Excel-ark, som nemt og enkelt kan flyttes rundt med et par klik. Dermed ignorerer man fuldstændig, at der bag hvert tal findes et menneske med drømme og planer for sin fremtid.

Regeringen kan simpelthen ikke være bekendt at se stort på individets ret til at følge sit hjerte og træffe egne valg, når det kommer til, hvor man skal gå i gymnasiet. Unge har ret til at vælge selv. Det skal staten ikke blande sig i.

Kort før udgivelsen blev der foretaget få justeringer i den oprindelige aftale, men debatten fortsætter derudad.

Læs den opdaterede aftale ved at scanne QR-koden med din mobil.





Fælles opgave at undgå etnisk opdelte gymnasier

Af Pernille Rosenkrantz-Theil, børne- og undervisningsminister, S

Det er fuldstændig fair at være uenig i den aftale om elevfordeling, et politisk flertal indgik sidste år. Sådan er politik, meninger brydes, og det vidner blot om, at vi har et sundt demokrati.

Til gengæld synes jeg, vi skylder hinanden at være ærlige. De Konservative gentager igen og igen, at vi med aftalen om at fordele eleverne på en ny måde gør op med det såkaldte 'frie gymnasievalg' og får det til at lyde, som om unge kan vælge og vrage mellem gymnasierne. Det kan de ikke. Der er ikke frit optag på gymnasierne, og det har der aldrig været.

Spørg bare de unge selv. De er udmærket klar over, at det stort set er umuligt at komme ind på f.eks. Rysensteen Gymnasium, hvis man bor i Københavns Nordvestkvarter. Hvis du vil være helt sikker på at komme ind på et af de mest populære gymnasier i f.eks. København, skal du bo klods op ad det. Der koster en fireværelses lejlighed snildt fem-seks millioner kroner. Forældrenes indkomst spiller altså også en stor rolle i dag – i virkelighedens verden.

Elever kan også i dag risikere at blive placeret på et gymnasium, der ligger 60 minutter væk fra deres bopæl. Den samlede mængde elever, der får opfyldt deres højeste ønske til gymnasium, er også den samme i den nye model som i den gamle. Nogle områder vil opleve, at færre får deres førstprioritet, mens andre vil opleve det modsatte.

Spørgsmålet er altså ikke, hvorvidt eleverne får længere transport eller ej. Eller om der er nogen, der ikke får deres førstprioritet eller ej. Spørgsmålet er alene efter hvilke kriterier, der skal fordeles. Når vi foreslår forældreindkomst, så er det, fordi det kriterium har to fordele:

1. Det giver en blanding af elever, der betyder, at gymnasierne kan levere på den ikke uvæsentlige del af deres opgave, nemlig at danne eleverne til det samfund, som de skal indgå i, ved, at de lærer andre unge at kende, som ikke har samme baggrund.

2. Når man i de større byer fordele efter forældreindkomst, så fordeles elever både i forhold til social baggrund og i forhold til etnisk baggrund, og således undgår vi en opdeling i det, de unge kalder 'brune' og 'hvide' gymnasier.

Jeg er optaget af, at vi rammer balancen rigtigt, så de unge i videst mulig udstrækning får opfyldt deres førstprioritet, og vi samtidig får løst problemerne med etnisk opdeling og social ensartethed på gymnasierne. Det lykkedes med den nye elevfordelingsaftale.

Når elevfordelingsaftalen er nødvendig, er det, fordi udviklingen er gået helt skævt de seneste 10-12 år – under røde såvel som blå regeringer har man ladet stå til for længe. Resultaterne er, at antallet af gymnasier med en høj andel af elever med ikke-vestlig herkomst er steget eksplosivt. Og passeres den grænse, opstår der fare for, at elever med dansk baggrund vælger gymnasiet fra. En ond spiral er startet, som kræver en politisk løsning.

Jeg synes, det er nedslående, at De Konservative, som mig bekendt deler min bekymring for parallelsamfund og etnisk opdelte gymnasier, ikke er kommet med et eneste reelt forslag til, hvordan partiet så vil løse problemerne. Eller er det bare, som Søren Pape har sagt i statsministerens spørgetime: "Hvis etnicitet er et problem, så luk de gymnasier"?

Det lyder måske smart, men det er jo ingenlunde en reel løsning blot at dreje nøglen om. Hvis man skulle lukke de gymnasier med integrationsudfordringer, ville hele Vestegnen jo nærmest blive en slags gymnasieørken, og eleverne vil fordeles helt vilkårligt til de omkringliggende gymnasier, som så ville stå med et langt større problem, end de behøver.

Så kære Konservative: Ja tak til kritik og konstruktiv dialog, men stop skræmmekampagnen, og lad os vide, hvad I egentlig vil gøre for at løse de integrationsproblemer, som flere gymnasier i de store byer i dag er overladt til selv at løse.





Klima-neutral
2050

Vi kan så meget
i dag. Tænk, hvad
vi kan i morgen.

Har du set
de nye varer?

Køb merchandise og beklædning på:

www.c-shoppen.dk

Kampagnejakker

Standard + individuelt rygtryk

Specialproduktion
med eget tryk
kan tilkøbes



Hue og hoody

Lun og lækker kvalitet



Merchandise

Se det store udvalg
på hjemmesiden



Polo

Økologisk, let figursyet
Dame og herre



T-shirt

Økologisk, let figursyet
Dame og herre



FRI FRAGT
på alle ordrer
ved køb over 500,-



Michael Gravgaard:

LANDS- HOLDDET SKABER *en unik* SAMMEN- HÆNGS- KRAFT

Denne sommer er det 30 år siden, at Danmark tog fuser på fodboldverdenen med EM-sejren. Under sidste års EM blev folkefesten så genoplivet. Men hvad er det egentlig, fodbold kan, der bringer landsmænd sammen på tværs af skillelinjer? Politisk Horisont har spurgt den konservative Michael Gravgaard, der er tidligere landsholdsspiller.

Euforien var til at dufte i gaderne. Selvom finalen blev spillet på den anden side af Øresund, var det i Danmark, den helt store folkefest brød ud. I Göteborg havde de rød-hvide vikinger en junaften i 1992 afsluttet deres EM-togt med en triumf, hvis sandsynlighed de fleste nok anså for at være på linje med en borgerlig hævelse af bundskatten.

EM-sejren ligger nu 30 somre tilbage. Men EM-slutrunden sidste år var for mange danskere lidt af et déjà-vu. Fra altanerne kunne folk vinke ned til landsmænd på gaden, der havde taget dannebrog på som kappe og sat kurs mod familier eller venner for at drikke en øl og se landsholdet spille. Folkefesten var genoplivet.

Men hvad er det egentlig, fodbolden kan, siden den nedbryder skillelinjer og får folk til at omfavne fremmede, som var de brødre eller søstre? Hvordan bringer et boldspil samhørigheden frem i folkedybet?

Spørger man tidligere landsholdsspil-ler og konservativt partimedlem Michael Gravgaard, var sidste års eufori ikke kun et resultat af, at Danmark havde nået det sagnomspundne Wembley Stadium for at spille semifinale mod England. Det var også følelsen af at være én nation. Ét folk.

”Landsholdet skaber en fuldstændig unik national sammenhængskraft. Fodbolden i sig selv var ikke dét, der samlede os under den fantastiske slutrunde sidste sommer. Det var lysten til at være en del af fællesskabet. Et fællesskab, som er helt unikt, hvor vi deler op- og nedture sammen,” siger han.

Heler nationale traumer

Og nedture, der skulle bearbejdes, var der nok af. I Danmarks første kamp under EM kollapsede Christian Eriksen som bekendt for åben skærm. Lige-som Danmark op til slutrunden var på vej igennem en altoverskyggende pandemi. I de situationer kan fodbold være med til at hele nationale traumer, mener Gravgaard.



Foto: Jakob Melgaard

”Landsholdet er noget, som kan få os til at glemme, når det går dårligt på andre områder i vores samfund. Det kan få os til at juble sammen, græde sammen, grine sammen. Ja, hele følelsesregisteret kommer frem. Også som spiller. Men nøgleordet er sammen. Det havde vi ikke været længe,” siger Gravgaard.

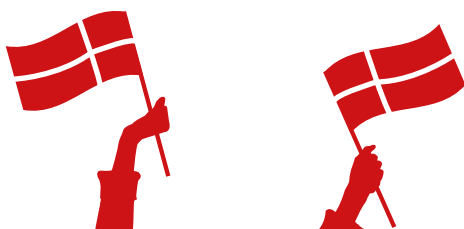
Når Gravgaard tænker på de 18 gange, han selv fik lov at synge med på nationalhymnen fra grønsværen, fylder det ham med stolthed. Men også en følelse af ansvar. For fællesskabet. Og nationen. Det kom ikke mindst til udtryk en skæbnesvanger junidag i 2007.

Her var Gravgaard på banen til en vigtig EM-kvalifikationskamp mod Sverige i Parken. Ved stillingen 3-3 og med få minutter igen greb dommer Herbert Fandel ned i lommen efter det røde kort, der skulle tildeles Christian Poulsen.

I næste øjeblik tog en baneløber tilløb til at slå dommer Fandel. Men den veltrimerede centerback Gravgaard nåede at bryde ind og redde den uskyldige dommer fra en slem hovedpine.

”Langt de fleste kan nok godt se sig selv i en situation, hvor man har gjort noget dumt, fordi man havde fået en øl for meget. Den her stakkels unge mand lavede så bare sit livs dumhed foran hele nationen. Det var en instinktiv reaktion fra min side. Men der var også noget større på spil,” siger Michael Gravgaard.

Det var Danmarks omdømme, det gjaldt. Godt nok blev



landsholdet taberdømt senere hen. Men for Gravgaard var det vigtigt at sige nej til vold. At forsvare danskheden og tage del i fællesskabet. Roliganismen, om man vil. Det er dét, som ifølge Gravgaard gør båndene mellem tilskuere og fans så stærke. De fælles værdier.

Efter episoden med baneløberen og dommer Fandel har Gravgaard efterfølgende drøftet optrinet med dem begge. I den forbindelse gav Fandel udtryk for sin taknemlighed over Gravgaards hjælp i den tilspidsede situation.

Kan forbedre integrationen

Måske Gravgaards indgriben tjener som et eksempel til efterfølgelse. Og ser man på fodboldspilleres indflydelse på samfundet i et større perspektiv, mener Gravgaard faktisk, at den potentielt er stor.

"Fodbold kan gøre verden til et bedre sted. Forleden så jeg eksempelvis en Champions League-kamp, hvor der overalt stod skrevet 'fred' på flere forskellige sprog. På samme måde kan spillere være rollemodeller og være med til at drive en forandring," lyder det fra Michael Gravgaard.

På det nære plan har fodbolden også et uforløst potentiale, som kan bidrage posi-

tivt til samfundsudviklingen, mener den tidligere direktør i Randers FC.

"Fodbolden trækker masser af tråde ud i det danske foreningsliv. Der findes mange projekter, der har til formål at forbedre integrationen og få kulturforskelle til at smelte sammen til én fælles passion. Her er fodbolden et fantastisk redskab – og landsholdet en fantastisk kulturinstitution," siger Gravgaard.

Han peger også på det sundhedsmæssige aspekt, som har stor betydning for samfundet. Gravgaard henviser til forskning, der viser, at hvis man får folk ud at røre sig 1-2 gange om ugen – gerne med en fodbold – kan det spare samfundet for milliarder af kroner.

"Vi behøver ikke alle sammen rende rundt i nationalarenaen for at gøre Danmark til et bedre samfund eller få bedre individuel sundhed. Her spiller breddeidrætten en kæmpe rolle. Det er noget, vi skal være bevidste om og bruge aktivt i det omfang, vi kan," siger han.

Selvom Michael Gravgaard egentlig er et ubeskrevet blad i politisk sammenhæng, er det tydeligt at mærke, at hans hjerte ikke kun banker for fodbold, fædrelandet og tøjbutikken Schormand, som han i dag driver og ejer.

Man skal da heller ikke langt ind i samtalen om de konservative værdier, der har præget ham, før Michael Gravgaard har bragt det første Schlüter-citat på banen.

"Jeg er ikke i tvivl om, at jeg helt sikkert har den konservative ideologi i mig. Værdier som flid, ihærdighed og deltagelse. Det ligger dybt i mig. Jeg holder utrolig meget af Poul Schlüters citat om, at 90 procent af danskerne er konservative. De ved det bare ikke endnu," siger han og uddyber:

"Den sammenhængskraft, konservatismen repræsenterer, er en stor del af min person. Jeg ville virkelig ikke være god i en individuel sport. Jeg har brug for det sociale, der opstår i grupper," siger Michael Gravgaard.

Succesens værste fjende

Netop retningen mod det individualiserede samfund vækker bekymring hos Gravgaard. For ham er sammenhold en afgørende værdi, når han skal beskrive sit politiske ståsted.

"Lad os få folk ind i de sociale fællesskaber. Det er sjældent, at vi er blevet fattigere af at stå sammen og hjælpe hinanden. Være aktive og



Foto: Jakob Melgaard



Foto: Jakob Melgaard

tage ansvar sammen. Det forbinder jeg især med konservatismen,” siger han.

Michael Gravgaard køber heller ikke det, han mener har været en udbredt misforståelse om, at konservative skulle være ’egocentrerede, rige folk, som venter på at blive gamle og tælle deres penge.’

”Jeg er så dødtræt af at høre, at konservative kun tænker på sig selv. Det har intet med konservatisme at gøre. At være konservativ er at tage aktivt del i samfundet. At stå sammen om de udfordringer, der kommer, men med en løftet pegefinger over for dovenskab,” slår han fast.

Som tidligere landsholdsprofil, der er præget af de konservative værdier, kan Gravgaard selvfølgelig ikke dy sig for at komme med en sammenligning mellem fodboldlandsholdet og Det Konservative Folkeparti.

”EM-vinderen fra 1992 Flemming Povlsen sagde engang: ’Tilfredshed er succesens værste fjende.’ Jeg ser klare paralleller mellem Det Konservative Folkeparti og landsholdet. Partiet var før i tiden kæmpestort og inde i en god periode,” siger Michael Gravgaard og uddyber:

”Partiet kom herefter måske til at tage for givet, at folk vidste, hvad man som konservativ egentlig står for. På samme måde skete det for landsholdet for nogle år

tilbage. Hvis ikke man udvikler sig, så løber tingene fra dig. Men nu glæder jeg mig over, at det ser godt ud – både for landsholdet og partiet.”



Foto: Jakob Melgaard

Manglen på arbejdskraft fortsætter med at slå rekord. Det betyder, at danske virksomheder må takke nej til ordrer. Det koster vækst og velstand, og derfor er der behov for politisk handling.

39.000

var antallet af jobannoncer i marts 2022. Det højeste antal jobannoncer nogensinde



Dansk Industri

Kilde: Jobindex og Dansk Industri

A photograph of three men standing on a golf course. The man on the left is older, wearing a white polo shirt and yellow trousers, holding a blue water bottle. The man in the middle is younger, wearing a white polo shirt, with his arm around the older man's shoulder. The man on the right is wearing a dark blue polo shirt and dark trousers, with his hand on his hip. They are all smiling. In the background, there is a green golf course, trees, and a power line tower under a blue sky with some clouds.

DEN KONSERVATIVE GOLF MATCH 2022

Efter sidste års succes vender Den Konservative Golfmatch tilbage på det korte græs, når vi lørdag den 17. september slår ud på Møns golfbane. Den middelsvære 18 hullers golfbane er anlagt i smuk pagt med naturen rundt om Stege Nor.

Turneringen skydes i gang med en fælles gunstart kl. 11, og efter en herlig dag på golfbanen vil arrangementet fortsætte med indkvartering og tre-retters middag inkl. drikkevarer, præmieoverrækkelse og politiske talere på Golf Resort Møn.

Alle konservative medlemmer med et registreret handicap på maks. 48 kan deltage. Alle deltagere har også mulighed

for at tilmelde et familiemedlem, en ven eller en bekendt, som ikke er medlem af Det Konservative Folkeparti. Hele denne weekend med golf, flotte præmier, middag, politiske oplæg og et ophold på Golf Resort Møn kan opleves for kun 1.495 kr. pr. person.

Tilmelding foregår efter først-til-mølle-princippet, og **sidste frist** er søndag den 1. august.

Vi glæder os til en hyggelig dag på golfbanen,
Niels Flemming Hansen, Egil Hulgaard og Filip Lauritzen

Golfweekend den 17.-18. september • 18 hullers golf på Møn Golfbane
Overnatning på Møn Golf Resort • Tre-retters middag inkl. tre timers drikkevarer
Flot præmiebord inkl. klappepræmier • Morgenmad dagen derpå med check-ud kl. 11



PRIS: 1.495 KR. PR. PERSON | TILMELDNING PÅ MOBILEPAY: 266043
HUSK AT SKRIVE MAIL, DGU-NUMMER OG ØNSKE OM DOBBELTVÆRELSE ELLER ENKELTVÆRELSE



MED EGNE ØJNE SÅ RASMUS JARLOV OG MARCUS KNUTH *den russiske ondskab*

Der gik ikke lang tid, fra Marcus Knuth og Rasmus Jarlov modtog den ukrainske invitation om at besøge Kyiv, til de to konservative folketingsmedlemmer havde besluttet sig for at tage afsted.

De var nemlig allerede selv i fuld gang med at planlægge en tur til Kyiv. I dagene forinden havde de talt med den ukrainske ambassade i Danmark, og Jarlov havde rykket i sit ukrainske netværk fra et tidligere besøg for at skaffe transport til den belejrede hovedstad.

Den komplicerede planlægning blev dog noget nemmere, da Knuth og Jarlov i stedet blot kunne koble sig på en tur sam-

men med andre parlamentarikere fra hele Europa.

"40 millioner ukrainere lever under de forhold hver eneste dag. Så det mindste, vi kunne gøre, var at bruge et par dage i Ukraine og se sagen med egne øjne," forklarer Rasmus Jarlov.

Invitationen dumpede ind i indbakken mandag den 4. april og kom som en del af et større europæisk besøg. Ukraine havde inviteret parlamentsmedlemmer fra mange forskellige EU-lande til at besøge den ellers krigshærgede hovedstad.

På daværende tidspunkt var russerne stadig få kilometer fra Kyiv, og accepten til

at tage afsted var heller ikke lige til at få for de to småbørnsforældre.

"Der var kraftige forhandlinger i tre dage på hjemmefronten," fortæller Rasmus Jarlov, der netop var blevet far for anden gang, og suppleres af Marcus Knuth:

"Da jeg kørte mod København onsdag for at flyve torsdag morgen, havde jeg stadigvæk kun delvist grønt lys hjemmefra," siger den konservative krigsveteran ligeledes.

Men da det kom på plads, at de to danske politikere skulle rejse som en del af en større EU-delegation, og russerne samtidig havde trukket sig tilbage fra

Kyiv dagen inden afrejsen, var der opbakning hjemmefra. Det skal man have, for ellers kan man ikke tage afsted, uddyber Marcus Knuth.

Blev mødt af pansergrave

Delegationen, som også rejste med EU-kommissionens formand, Ursula von der Leyen, mødtes i det østlige Polen torsdag aften. Her steg de på et nattoget, der mest af alt lignede et dansk tog af ældre model med forede bænke, et lille bord og store vinduer. Toget var også fyldt med ukrainske styrker og soldater, der var med til at stå for sikkerheden.

Til en smule forbavelse for de to danske folketingsmedlemmer trillede toget stille og roligt, men sikkert længere og længere ind i Ukraines enorme land, husker Rasmus Jarlov.

"Jeg blev overrasket over, at vi så relativt let kunne tage et tog til Kyiv. Jeg ville have troet, at russerne havde bombet de forsyningslinjer," siger Rasmus Jarlov.

Som natten faldt på, forsøgte den danske del af EU-delegationen at få noget søvn, men allerede tidligt næste morgen vågnede Marcus Knuth.

"Det var svært at sove. At sidde der og kigge ud i timevis var meget imponerende og tankevækkende. Ukraine er jo et kæmpe land med enorme skove og landbrugsarealer, og mange steder kunne man ikke se, at det var et land i krig," fortæller Marcus Knuth, som af gode grunde ikke vidste, hvor langt de havde kørt, eller hvor langt der var igen.

Af sikkerhedsmæssige årsager skulle telefonerne nemlig være på flytilstand, så det var svært at orientere sig om, hvor langt toget var. Men ved at kigge ud af de store togvinduer blev det tydeligt, at toget nærmede sig Kyiv.

"Da vi nærmer os Kyiv fredag formiddag, så vi pansergrave – render i jorden, som kampvogne ikke kan krydse – samt skyttegrave. Der gik det virkelig op for én, at det var en by, som er i krig," uddyber Rasmus Jarlov.

Lidt over middagstid rullede toget endelig ind på den totalt mennesketomme hovedbanegård. Kun mænd med våben prægede bybilledet, og kort efter togets ankomst gik turen videre til det ukrainske parlament.

Hvis nogen havde været i tvivl om, at Ukraine var i krig, var man det ikke længere. Den normalt levende, charmerende storby var forvandlet til noget, der mest af alt mindede om et skydespil.



Utallige vejspærringer, betonblokeringer og spanske ryttere fyldte Kyivs gader, men langsomt kom EU-delegationen frem til parlamentet, som var turens første hovedmål.

Delegationen blev budt indenfor i parlamentsbygningen, som var forvandlet til et fort. Der var skyttegrave i forhaven, sandsække i samtlige vinduer, soldater overalt og nødbelysning indenfor.

"Det var surrealistisk at være en del af. Jeg kunne ikke lade være med at forestille mig, hvis det var Christiansborg," siger Marcus Knuth, som fik talt med ukrainske parlamentsmedlemmer og den ukrainske parlamentsformand.

Andre bør gøre det samme

Efter mødet i parlamentet gik turen mod forstæderne Irpin og Butja, som russerne netop havde trukket sig fra. Inden afrejsen havde både Marcus Knuth og Rasmus Jarlov fulgt situationen tæt, men på trods af de utallige forlydender om voldsomme kampe, blev de alligevel overraskede.

Over en strækning på ca. 10 kilometer så man ikke andet end destruktion. Ødelagte huse på ødelagte huse. Enkelte havde kun fået smadret vinduer, mens størstedelen var fuldkommen smadret af artilleri.

"Jeg har aldrig set noget lignende. Man tænker: Hvorfor bombe civile områder så systematisk?" siger Marcus Knuth, som på trods af sin udsendelse til Afghanistan aldrig havde oplevet så voldsomme ødelæggelser.

Og ondt blev kun værre, da delegationen nåede Butja, hvor de stoppede op for bl.a. at tale med de lokale. De få tilbageværende lokale fortalte, hvorfor de aldrig nogensinde ville kunne tilgive russerne.

De berettede om, hvordan russerne havde voldtaget kvinder, tortureret mænd og brændt folks øjne ud, inden de var blevet myrdet på klods hold og smidt i massegrave.

"Hvis man ser noget med egne øjne, så borer det sig fast, det kan jeg huske fra Afghanistan. Massegraven i Butja var dækket delvist til, men jeg vendte mig om og gik igen. Jeg så et glimt og havde ikke lyst til at se mere," siger Marcus Knuth og uddyber:

"Jeg havde lovet min kone ikke at komme hjem med nogen minder på nethinden, som ville holde mig vågen om natten, og det her var lige til kanten," forklarer Knuth.

Den uhyggelige oplevelse var dog en del af virkeligheden, og som politiker skal man turde at se virkeligheden i øjnene, mener Marcus Knuth og Rasmus Jarlov. Derfor anbefaler de kollegaer fra andre partier at tage samme tur.

"Det hjælper til at få en bedre forståelse af situationen, og så vil ukrainerne gerne have, at vi kommer. Derfor synes jeg, at flere danske politikere skal tage derned," siger Rasmus Jarlov, som frygter at krigen bliver glemt i Danmark.

"Det skal tages meget mere alvorligt. Vi er hurtigt videre til at diskutere ligegyldigheder, mens det virkelig brænder på i Ukraine. Vi skal tage det seriøst, for den her konflikt kan komme til at betyde alt for Europas fremtid," fastslår han.

NU HUSERER

Mette Frederiksens dobbeltgænger

IGEN PÅ BORGEN



Berlingske viede en hel-side til det, og på sociale medier er hun blevet udråbt til Mette Frederiksens look-alike. Det er da også svært at komme udenom, at det nyeste konservative folketingsmedlem, Gitte Willumsen, ligner den siddende statsminister en del. Faktisk en hel del. Det synes hun også selv.

Man kan dog godt diskutere, hvem der ligner hvem, griner Willumsen og viser en dugfrisk selfie, hvor lighederne er svære at tage fejl af. Nogle mener endda, at de to politikere ligner hinanden en-til-en.

"Faktisk er jeg blevet forvekslet med Mette Frederiksen flere gange. Jeg har endda oplevet at blive kaldt Mette på gaden – og i Aalborg af alle steder. Man skulle ellers tro, at de kunne genkende hende deroppe," siger Willumsen og henviser til statsministerens valgkreds.

Men ser man bort fra de ydre sammenfald, så har de to kvinder ikke ret meget

tilfælles. Hverken når det kommer til politiske holdninger eller gastronomiske præferencer. Det står klart, da snakken falder på den agurkebelagte makrelmad, som Mette Frederiksen har lagt op på sociale medier og er blevet synonym med.

"Min morfar var fiskehandler, og han lærte mig, at makrel i tomat var et no-go. Så det har jeg altid undgået. Og så ligner vi heller ikke hinanden på temperament. Statsministeren har det med at skifte karakter, når hun bliver presset politisk. Som skolelærer ved jeg, at man ikke vinder ret meget ved at hæve stemmen," siger Willumsen.

Fulgte ikke afstemning

Næstsidste tirsdag i 2021 er de fleste danske mediers opmærksomhed skarpt rettet mod Folketingssalen. Selv står Gitte

Willumsen og underviser sine juleferieklare elever i matematik. Hun ved godt, at både hende og Inger Støjbergs fremtid er ved at blive afgjort, men hun vil af princip ikke se med.

"Jeg kender Inger personligt, så det var for svært at følge. Det må have været vanvittigt hårdt for hende. Selvfølgelig er folketingsmedlemmer, og ministre i særdeleshed, nødt til at holde sig inden for lovens rammer. Men jeg har da ondt af Inger på et personligt plan," fortæller Gitte Willumsen.

Så da et stort flertal finder Inger Støjberg uværdig til sin plads i Folketinget, sidder Gitte Willumsen bag et kateder. Og da den tidligere udlændingeminister kort

efter forlader Folketingssalen, træder et nyslået konservativt mandat ud af et klassekale i Silkeborg.

”Det gik først op for mig, at det var afgjort, da min kollega lykønskede mig på gangen. Det er måske ikke lige sådan, at jeg forestillede mig, at jeg skulle blive folketingsmedlem for Det Konservative Folkeparti, men jeg havde på forhånd besluttet mig for, at jeg ville gribe chancen, hvis jeg fik den,” siger Gitte Willumsen.

Det er dog ikke første gang, at Gitte Willumsens politiske karriere tager en atypisk vej. Faktisk har de sidste par år som byråds- og folketingspolitiker – først for Venstre, siden Det Konservative Folkeparti – været ualmindeligt tumultariske.

Hun indtræder første gang i Folketinget i foråret 2020. På det tidspunkt er hun fortsat medlem af Venstre og skal vikariere for Thomas Danielsen, mens han er på barselsorlov.

”Desværre når jeg knap nok at vende mig til min nye dagligdag, før corona-krisen eksploderer i hovedet på os. Jeg var lige kommet godt ind på mine nye folketingskollegaer, og så måtte jeg retur til Silkeborg og gennemføre resten af perioden som stedfortræder online,” siger Gitte Willumsen.

Helt anden respekt

Under vikariatet fastholder Willumsen sin plads i Silkeborg Byråd, som hun har været medlem af siden 2010. Men da hun udtræder af Folketinget, opløftet af oplevelsen og med mere politisk blod på tanden end nogensinde, begynder det at gå skævt i den lokale Venstre-forening.

En række uenigheder leder til, at Gitte Willumsen rager uklar med ledelsen, og i efteråret 2020 bliver hun så smidt ud af Venstres byrådsgruppe.

”Det kom totalt bag på mig, og det var sindssygt hårdt. Men samtidig vidste jeg, at jeg ikke var færdig med politik. Slet ikke. Jeg følte jo, at jeg først lige var kommet ind på den store scene. I de uger brugte jeg meget tid på at finde hoved og hale i det hele,” genkalder Gitte Willumsen.

Da støvet har lagt sig i Silkeborg, rækker Gitte Willumsen ud til en konservativ kollega i byrådet. De to har altid haft et godt samarbejde, og Willumsen har på fornemmelsen, at hun i Det Konservative Folkeparti kan finde det, som hun manglede hos Venstre. Det får hun ret i.

”Da jeg melder mig ind i partiet, bliver jeg overvældet af den adfærd, som jeg møder. Her har jeg virkelig fundet den

ordentlighed, som jeg har savnet. Der er en helt anden respekt for hinanden og de forskellige ting, som vi hver især står for,” fortæller hun glad.

Er borgerlig i hjertet

Alligevel er der noget, der nager Gitte Willumsen. For når man skifter parti, vil der altid være nogen, som mener, at man har givet afkald på sine overbevisninger. At man har fornemmet, hvilken vej den politiske vind blæser, justeret sit sejl og skiftet kurs.

Men det konservative er på ingen måde fremmet for Gitte Willumsen. Som ung

stemte hun konservativt, og selvom hun er grundlæggende borgerlig i hjertet, er hun mere pragmatisk end ideologisk anlagt. Så da hun første gang valgte et parti at stille op for, blev det Venstre. Men i det lå der ikke noget konservativt fravalg, forklarer hun.

”Jeg er født og opvokset i det midtjyske venstreland. Derfor var det måske også naturligt, at jeg i sin tid meldte mig ind, men nu er jeg et sted i mit liv, hvor jeg ganske enkelt vægter konservative værdier som anstændighed og flid højere,” siger Gitte Willumsen.





De
Fo

Årets landsråd bliver et af de største i mange år og er den perfekte optakt til det kommende folketingsvalg, hvor vi alle arbejder benhårdt på at gøre partiet større.

Søren Vandsø, generalsekretær,
Det Konservative Folkeparti



Jeg synes, at det er vigtigt at følge med i de mange indstillinger, der kommer fra de forskellige kredse, og være med til at bestemme fremtidens konservative politik.

Lis Valin Søkvist, 94 år, medlem og
deltagende ved mere end 50 landsråd



Det i
Folk

Samfunds

Jeg blev helt rørt, da jeg stod på scenen. Det er bare fedt, når nogen får øje på det gode, frivillige arbejde, man går og laver. Virkelig fantastisk og en kæmpe anerkendelse!

Sisi Ploug, generalsekretær, Home-Start,
og vinder af Samfundsprisen 2021

KOM TIL ÅRETS LANDSRÅD

DEN 10.-11. SEPTEMBER 2022

I TIVOLI HOTEL & CONGRESS CENTER

Husk at tilmelde dig årets landsråd, hvor vi i år sparker folketingsvalgkampen i gang.

Glæd dig til en weekend med konservativ politik og visioner, politiske taler, spændende debatter og ikke mindst hyggeligt samvær, lækker mad og god musik.

Tilmeldingsfristen er den 22. august, og du kan tilmelde dig på lr.konservative.dk.

Husk, at eventuelle indstillinger til behandling på landsrådet skal være sendt til lr@konservative.dk senest den 10. juli.



BLIV KLAR TIL VALG på kampagnemotor.dk

Kampagnemotor er allerede opdateret til FV22/23, så du er sikker på, at designlinjen i dine tryksager er helt opdateret.



4 mm kanalplade
– kendt fra FV19/KV21

FRA
26,75,-
pr. stk.
+ moms og lev.

Personlige flyers

Upload eget design, eller udfyld en skabelon på kampagnemotor.dk



Store udendørsbannere

Vælg mellem stof, presenning eller net-pvc (mesh)



Produceret i DK

Srips på lager til omgående levering

KUN
0,99,-
pr. stk.

Hurtigt og nemt på kampagnemotor.dk

Slik og søde sager

Med mulighed for eget personligt tryk



Besøg kampagnemotor.dk eller kontakt Degn Grafisk på 96 72 70 80

Alle priser er **ekskl. moms** og leveringsomkostninger.
Vi tager forbehold for evt. prisændringer.

KONSERVATIVE

R
Y
D
S
O
R
D

Hvis du indsender det rigtige ord på den markerede linje, deltager du i konkurrencen om den konservative jubilæumsbog 'En sikker borgerlig stemme' af Lars Christensen. Derudover trækkes der to vindere til at modtage lakridser fra Bagsværd Lakrids, som har vundet The Liquorice Award 2020.

Dit svar skal enten indsendes til Det Konservative Folkeparti, Christiansborg, 1240 København K eller ph@konservative.dk inden den 1. september. Husk at skrive dine kontaktoplysninger.

Svaret på sidste krydsord var:
TAKSIGELSE

Vi sender en bog til Carsten fra Risskov og lakridser til Bent fra Aars og Marianne fra Hillerød.

2x



1x



	vægten og løven		dreng	de-	redskab	patos
			svim-	poter		logos
fodtøj						
begæret						
des			uvilje		tidsrum	
by-			TV2-			
mæs-			kanal			
sige			ved-			
Søren og _____						nano-
						sekund
ska-						
bene						
tegn		årsag				
efter						
eksplø-						
sion						to ens
dansk						
film						
ind-						
åndede						
lukkethed		løbe				
skrig		kærligt				
barium						
bede						
talord		måler				



Det Konservative
Folkeparti

27

Har vi din e-mail?



Meget af vores information sendes ud via e-mail. Hvis ikke du vil gå glip af vigtige nyheder og invitationer, vil vi derfor gerne sikre os, at vi har din e-mailadresse.

Du kan sende den til medlem@konservative.dk.

DER ER BRUG FOR BORGERLIG SUND FORNUFT I DANSK ØKONOMI

Kære læser

Det er blevet tid til endnu en bagside, hvor jeg plejer at fortælle lidt om, hvad vi i gruppen går og arbejder med for tiden. Der er masser af emner, der kunne kandidere til bagsiden denne gang, for hold nu op, hvor regeringen spytter politik ud, som giver os i folketingsgruppen rynkede pander og skeptiske miner.

Men jeg har valgt at skrive lidt om dansk økonomi. Her har inflationen vist sit grimme ansigt, og danskerne er som mange andre blevet ramt af svækket købekraft, i takt med at priserne er steget.

Hvad inflationen også har tydeliggjort, er de forskellige veje, der er i dansk politik. De røde partier vil uddele checks i massevis. Regeringen lagde ud med en såkaldt akut varmecheck, der dog ikke var mere akut, end at den først kommer efter sommerferien.

Så kom turen til de studerende, som ifølge SF også skulle have en check i hånden. Og således gik der inflation i inflationsløsningerne for de røde partier. Problemet er bare, at disse løsninger gør inflationen værre, fordi det pumper flere penge ud i samfundet, uden at de røde partier vil vise mådehold andre steder.

Læg dertil regeringens skattepolitik. Først udhuler regeringen familiernes økonomi ved at hæve skatten med 10 milliarder kroner. Så udskriver

regeringen ufinansierede checks, for at familierne kan få hverdagen til at hænge sammen. Det er helt skørt. Vores løsning er noget mere simpel - og frem for alt ansvarlig.

Sæt skatten ned, så borgerne kan forsørge sig selv og betale deres regninger. Hold igen med det offentlige forbrug, så vi ikke gør inflationen endnu værre. Og lad de studerende arbejde noget mere, uden at de bliver modregnet i SU'en.

Det er borgerlig sund fornuft. Frem for i tide og utide at sætte den store bureaukratiske maskine i gang bør vi lade danskerne beholde noget mere selv. Vi skal ikke hive flere penge op ad borgernes lommer og gøre den offentlige sektor 69 milliarder kroner dyrere - som nogle partier vil - i en tid, hvor folk kæmper med privatøkonomien.

Gruppen ønsker alle en god sommer og fortsætter kampen for at få regeringens økonomiske politik på rette spor.

Bedste hilsner



Mari Mønstad

